

Vkljub temu so jih že celo štajerski slovenski listi imenovali »brezdomovince«. Navadno povsod orjejo duhovniki ledino, ko pa pride mirna doba, hočejo prvo besedo govoriti drugi stanovi! A zadela je druga huda nesreča koroške Slovence. Kakor je sedaj nam sovražno naučno ministrstvo določilo, se bo morala slovenska šola v St. Jakobu v Režni dolini razdeliti v slovensko in nemško-slovensko šolo.

Vojske med Rusijo in Japonsko baje ne bo, tako pravijo zsdnja časniška poročila. Toda poročila se menjavajo kakor vreme, prihodnje vesti bodo nam mogoče zopet oznanovale, da je vojska med Rusijo in Japonsko neizogibna in da je je pričakovati že v najbližnjem času. Med Rusijo in Japonsko se vrši namreč sedaj pogajanje zaradi mirnega razvozljanja razpornih točk, in kakor kaže pogajanje ugoden ali neugoden konec, taka so tudi trenutna poročila.

Dopisi.

Iz Slovenskih gor. (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) V mnogih poročilih smo že slišali o plodonosnem delovanju raznih društev v divnih Slovenskih gorah. Ali vendar v kljub raznim, za naš narod prepotrebim društvom, nam vendar nedostaja jednega, in to je prevažne in prekoristne podružnice šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Zares čudno se bo zdelo cenjenim bralcem »Slov. Gospodarja«, da v tako narodno probujenem kraju, kakor so naše Slov. gorice, nimamo niti jedne bodisi moške ali vsaj mešane podružnice dične šolske družbe. Ali ni to malomarnost naših voditeljev, da se nihče resneje ne potruji, da bi se ustanovila omenjena podružnica? Saj bi to ne stalo preobilo truda, ker se nahajajo v vseh župnijah izobraževalna društva, katera bi ustanovnemu odboru dokaj rada šla na roko.

Najpripravneje bi bilo, ako bi se omenjena podružnica ustanovila v sredini Slov. goric, to je pri Sv. Lenartu, od koder bi se njeno delovanje moglo razširjati po celem okrožju Slov. goric. — Torej na noge, cenj. rodoljubi iz St. Lenarta in okolice, poskusimo sedaj v zato najpripravnejšem zimskem času ustanoviti prepotrebno podružnico, v pomoč prekoristni, kakor se čuje, v zelo težkem položaju se nahajajoči šolski družbi sv. Cirila in Metoda. Upam, da se naš poskus ne bo izjalovil.

Pred vsem bi kazalo, da bi se ustanovila najpoprej moška podružnica, kakor že omenjeno s sedežem pri Sv. Lenartu, h kateri mislim, da bi takoj pristopili vsi naši narodni možje ter mnogoštevilni narodni mladeniči. Sčasoma bi se ustanovila gotovo še tudi ženska podružnica, kajti Slov. gorice so kar preprežene z dekliškimi zvezami, pri katerih je gotovo že toliko zavednih deklet, da bi se mogle česar sličnega poprijeti (na primer pri Sv. Benediktu). Tem bi se gotovo druge zveze in ostalo narodno ženstvo pridružilo.

Ti stavki bi naj bili v premislek našim požrtvovalnim rodoljubom. Omenjena podružnica bi naj bila lavorika njih plodonosnemu delovanju, Slovenskim goricam pa krasen biser, kažoč narodno čustvo tukajšnjega

par trenutkov. Hipoma priskoči vitki mladenič, poljubi g. Slekovcu roko rekoč: »Gospod, ali me ne poznate več, jaz sem vas pa spoznal prvi hip.« — Bil je princ Oton. Ko se je nekdanji gojenec zaročil tako slavno z vnukinjo našega presvitlega vladarja, nadvojvodinjo Elizabeto, pošlje mu tudi gospod Slekovec čestitko. Že z obratno pošto odgovori presrečni ženin na vizitki z najljubeznivejšimi besedami, spominja se z velikim spoštovanjem in ljubeznijo nekdanjega svojega učitelja.

(Dalje sledi.)

M.

prebivalstva. — Tedaj na svidenje merodajne osebe na skorajšnjem ustanovnem shodu!

F. Goricopoljski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod pri Sv. Roprtu v Slov. goricah priredi lenarško katol. polit. društvo v nedeljo, dne 17. januarja ob 3. uri popoldne v stari šoli. O svojem delovanju v deželnem zboru bo poročal posl. Roškar, kot govornik nastopi tudi urednik g. A. P. Korošec. Kmetje roprški in sosedje pridite, polnoštevilno na ta važni shod, da spoznate in izveste, kako se nam Slovincem godi in kaj nam je storiti v bližnji prihodnosti za naš narodni in gospodarski obstanek!

Katol. politično društvo »Sava« za brežiški in sevnški okraj bo imelo svoj občni zbor na Vidmu v gostilni g. Karoline Podjed v nedeljo, dne 17. januarja 1904 popoldne ob 3. uri. Na dnevnem redu je med drugim volitev novega odbora, obstoječega iz 9 odbornikov in 3 namestnikov, ker je zdajšnjemu odboru pretekla triletna doba. Poročal bo poslanec g. Žičkar o deželnem in državnem zboru. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Imenovanje. Imenovan je okraj. komisarjem v Mariboru g. dr. Evg. Netolizka. — Članom centralne komisije za umetne in zgodovinske spomenike je imenovan g. dr. Jakob Žmavc, c. kr. profesor v Kranju.

Iz pošte. Poštna uradnica Katarina Stingl v Slov. Bistrici je imenovana poštarica II. plačil. razredu druge stopnje.

Iz šole. Dvorazredna ljudska šola v Zdolah se razširi v trirazredno.

Poročil se je 11. t. mes. g. Alfonz p. l. Gspan, c. kr. evid. geometer v Krškem, z gospodično Julijo Simončič iz Sevnice.

Potrjena volitev. Cesar je potrdil izvolitev gospoda Ivana Kukovca načelnikom in g. dr. K. Chloupeka podnačeln. okrajnega zastopa ljutomerskega, in izvolitev Franca Wratschka načelnikom in Otona Zorzinija podnačelnikom okrajnega zastopa gornjeradgonskega.

Gospod dr. Vošnjak nam pošilja sledečo zahvalo: Povodom moje sedemdesetletnice mi je došlo toliko pismenih in brzojavnih čestitk, da mi ni mogoče za vse pismeno se zahvaliti. Izrekam torej tem potom vsem, ki so se me tako laskavo spominjali, pristrčno zahvalo. Moje srce je veselo, ko se oziram na preteklo dobo, zlasti 60ih let, ko se je začelo intenzivno narodno delo, in ko vidim, da naš trud ni bil brezuspešen, temuč je obrodil obilni sad, obilnejši kakor smo se takrat nadajali. Ideali, za katere smo z mladeniško navdušenostjo šli v težavni boj, niso ostali mrtvi ideali, ampak so se, če tudi ne popolnoma, po precejšnji meri vtelesili. Narodna zavest prešinja čedalje obširnejše kroge našega naroda, in tudi v gmočnem oziru smo se otresli nadvlade tujega kapitala in stojimo na lastnih nogah. Posojilnice, katere smo pred 30imi leti začeli ustanavljati in drugi narodni denarni zavodi, razpolagajo sedaj že z lepo svoto 100 milijonov kron hranilnih vlog. Generacija 60ih let je torej pošteno in srečno izvršila svojo nalogo. Naj tudi v sedanji generaciji vsak stori svojo dolžnost in Bog bode, kakor dosihmal, tudi nadalje blagoslovil naše delo. — V Visolah, dne 5. januarja 1904. — Dr. J. Vošnjak.

Mariborske novice. V petek, dne 8. t. m. je padel 20letni Matija Mec iz Vrholj pri Konjicah v Tegetthoffovi cesti ter si zlo-

mil svojo leseno nogo. Revež ni mogel naprej, dokler se ga ni usmilil redar ter ga pustil prepeljati na dom z vozom. — Konkurz je napovedal trgovec z manufakturnim blagom Jož. f. Kren. — Zaradi tatvine so zaprli 22 letnega Albina Peterlinšek iz Rošpaha ter so ga zato djali pod ključ. — Dne 7. t. m. je umrl usnjaj Alojz Nasko v 61. letu. — V nedeljo, dne 17. t. m. ob 8 uri zvečer priredi mariborska »Čitalnica« drugi komorni glasbeni večer.

V Tezni pri Mariboru je zabodel železniški delavec Janez Pukšič, doma iz Vurberka pri Ptuj, gostilničarja Jož. Majcen z nožem ter ga smrtnonevarno ranil. Gostilničar je hotel braniti ljubico Pukšiča, katero je isti pretepal.

Sveta Magdalena v Mariboru. Na novega leta se nam je naznanilo, da je bilo pri Sv. Magdaleni leta 1903 poročencev 102 parov, rojencev 483, mrličev pa 521. Te številke nam pričajo, da ima ta župnija veliko prebivalcev, za katere je farna cerkev že davno premala. Zato se podvizajmo, da kmalu postavimo hišo božjo. V to svrhu se obračamo do vseh pobožnih kristjanov za podporo. Obhajancev od 1. marca je bilo 9700. — To ogromno število prebivalstva predmetne magdalenske župnije opravičuje močno željo in terjatev, da bi se ustanovila za osebne vlake postaja in sicer med čuvajsko hišo stev. 431 in 432, tam, kjer je mala hišica (Blockhaus št. 5.) in kjer že itak trije uradniki delujejo ter vlaki mnogokrat postajajo, samo da ne sme nihče izstopiti. Nastala je tam lepa ulica — Lénau-gasse — skozi katero bi se lahko vozilo in peš hodilo do postaje 5 do 20 minut, ko imamo zdaj na kolodvor eno uro ali eno in pol ure hoda. Tukaj so različne vojašnice in mož mora tri četrt ure daleč do postaje, tukaj je bolnišnica; marsikateri revež lazi pol dneva, predno pride do železnice; tukaj je kaznilnica, spokornjenec mora skozi celo mesto korakati. — Magdalensko predmestje bi jako oživilo in se hitro razširjalo, ako bi imelo svoj kolodvor. Naše vrle poslance prijazno opozorimo na te želje in prošnje, posebno če dravskega mostu kmalu ne dobimo.

Iz Pekar pri Mariboru nam piše Slovenec: O Pekrah pozna svet razne imenitnosti. Prva in najboljša znamenitost je pekarsko vince, ki slovi daleč po svetu. Njega srkat priroma na leto brezštevila — pivec. Druga znamenitost je pekarska nemška zavest ali nemškutarija in nje kulturni cvet — nemška šola. Ta cvet opisati bi bila tudi zanimivost, katero si prihranim za poznejši čas. Pekarsko slavo širi tudi med svet »krasno« (kdo se ne smeji?) ubrana godba, katera zna »umetno« nemško svirati marše, polke itd. Čast naše vasi pa najbolj širi »rod, ki prebiva tod«. Pred tremi leti so trije fanti ubili v teku četrt ure dva močna moža. Minoli teden so žalostno pokopali pridnega 27letnega mladeniča, katerega je zavrtno usmrtil z enim udarcem pogumen osemnajstleten mladenič. Morilec je sin navdušenega pošilnemca in je obiskoval, kakor oni trije prejšnji junaki, pekarsko nemško šolo.

Jareninske občinske volitve bodo kmalu. Upanje je veliko, da v vseh treh razredih zmagajo Slovenci. Da bi le srce ostalo zdravo! Vse ostale občine velike jareninske fare so dozdaj nemškutarske.

Mesto potovalnega učitelja za kmetijstvo s hrvaškim učnim jezikom je razpisano na Primorskem. Prošnje je vložiti do 15. februarja t. l. pri c. kr. namestništvu na Primorskem. Natančnosti glede službe se izvedo pri c. kr. kmetijskem nadzorniku v Trstu.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Pazite na ogenj! Tako naši časniki dan za dnevom kličejo ljudem; a v kljub temu imajo le še pogostokrat priložnost, poročati o novih ne-zgodah, ki zopet in zopet zahtevajo novih žrtv. Dne 5. prosinca, okoli 3. ure popoldne, zapustila je Amalijsa Kasorsik, viničarka na »Gradišcu«, občine Vosek pri Sv. Marjeti ob Pesnici, svoje stanovanje ter se